TABULA CODICUM ET SIGLORUM

Nostra symbola explicantur eo ordine quo occurrunt in lineis prius Tabulae 1 et dein Tabulae 2.

IN TABULA 1

1.1. codex numericus lemmatis, qui constat tribus

classe, numero et expansione alphabetica.

a b c Litterae a, b, c quibus quaelibet linea incipit indicant « classem » lemmatis: a = voces communes: b = nomina propria et eorum derivata proxima; c = voces « speciales », ut numerales, symbola, non latinae, abbreviatae etc.

numerus Sequitur numerus, qui discontinue ascendit. Derivatur enim ex 90.000 illis lemmatibus quae in Forcellini 1940 inventa ordinaveramus in unam continuam seriem alphabeticam.

Litterae huic numero interdum adiunctae:

- ad a ad v connotant ea lemmata quae Forcellini non adducit, scilicet saltem non exponit ut lemmata;

- x connotat lemmata quae repetunt numeros lemmatis praecedentis variis de causis, sed non quia a Forcellini absentia;

- z connotat illa pauca pseudo-lemmata quae reapse non sunt nisi formae valde frequentes et valde homographae, quarum divisio amandatur futuro examini.

1.2. codex polimorphiae seu unificationis

- 1 lemma basis

nd

: 2

- 2 lemma unificatum - 3...

lemma unificatum . . .

Quando eiusdem lemmatis praebentur plures ut ita dicam versiones, quaecumque scilicet ex variationibus graphicis aut formalibus in textibus emerserunt, id indicat codex « unificationis » seu polimorphiae, scilicet numeri -1-2-3 etc. subsequentes interdum codicem numericum lemmatis.

1.3. bicodices typologici

Post priores numeros in aliquibus lemmatibus occurrit alterutrum ex duobus symbolis:

- vel nd, significans: Attende! hoc lemma est homographum non divisum, cuius scilicet formae debent omnes accipi ut homographae licet id aliter non indicetur. Vide primum exemplum in 02069 adoleo.

- vel : 2, significans: Attende! hoc idem lemma forte occurrit etiam dispertitum in illas duas voces ex quibus conflatur Vide primum exemplum in 00281 abinvicem.

1.4. codices morphologici lemmatum

Litterae quae consequuntur, plerumque binae, codificant typum morphologicum lemmatis.

Prima littera illorum:

= 1°, 2°, 3°, 4°, 5° declinatio regularis; abcde

= declinatio regulariter irregularis, ut sunt v. g.

alius-a-ud et qui-quae-quod;

= nomen indeclinabile;

j k l m = 1°, 2°, 3°, 4° coniugatio regularis;

= coniugatio saltem semel regulariter irregularis, ut

sunt dico, duco, facio, fero;

o (sine addito) = particula invariabilis, ut coniunctiones, interiectio-

nes et adverbia irreductibilia;

s (sine addito) = particula quae semper vel interdum est praepo-

= pseudo-lemma.

Altera littera:

= activum:

= passivum vel deponens; d

= semideponens; 11

f = generis feminini:

generis masculini; generis neutri; n

= generis communis vel incerti; g

2

= habet duas terminationes in nominativo, ut dul-

= habet tres terminationes in nominativo, ut bonusa-um et acer-acris-acre.

1.5. codices flexionis automaticae

= genitivus nominis regularis 1 terminationis in nom. 1 2

= nom. n. nominis regularis 3° decl. 2 term. = nom. f. nominis regularis 1-2° decl. 3 term.

3 4 = ind. praes. 1° pers. sing. verbi regularis

6 = ind. praet. act. 1° pers. sing. verbi regularis = partic. praet. verbi regularis deponentis

8

= supinum verbi regularis

1.6. numeri formarum

= formae « plenae » huius lemmatis sunt tot. fp Formae autem plenae in IT vocantur illae quae agni-

tae sunt saltem semel occurrisse in nostris textibus;

= formae « vacuae » huius lemmatis sunt tot.

Vacuae autem appellantur quae advocantur quidem sed quibus nulla adhuc agnoscitur singillata occurrentia in nostris textibus, ob eam diversam rationem quae indicatur in singulis casibus.

1.7. frequentia in S. Thoma

ST = in operibus S. Thomae, scilicet in operibus 001-118: valet de omnibus quae inde sequuntur usque

ad symbolum AA.

qui statim consequuntur significant quoties hoc lemnumeri ma occurrat complexive in S. Thoma.

= hoc lemma occurrit in tot operibus S. Thomae,

ex illis 118 in quae eius scripta fuerunt a nobis dispertita.

1.8. distributio per concordantias S. Thomae

= locorum in quibus hoc lemma occurrit, tot recencp ca nc sentur in Concordantia Prima, tot in Concordantia

Altera, tot in nulla concordantia.

1.9. frequentia in Aliis Auctoribus

= in operibus Aliorum Auctorum, scilicet in operi-AA

bus 119-179, hoc lemma occurrit tot vicibus.

= idem quod supra in 1.7. op

1.10. distributio per concordantias Aliorum Auctorum

cp ca nc = idem quod supra in 1.8.

X

IN TABULA 2

2.1. codices morphologici formarum

in primo gradus nominum

1	= positivus;
2	= comparativus;
3	= superlativus;
Q	- vov non stabilitar com

8 = vox non stabiliter composita;

- non patitur gradus.

in secundo categoria flexionis

```
a b c d e = 1°, 2°, 3°, 4°, 5° declinatio regularis;

f = declinatio regulariter irregularis, ut v. g. alius-a-ud;

g = nomen, scilicet non-verbum, indeclinabile;

j k l m = coniugatio regularis 1°, 2°, 3°, 4°;

n = coniugatio regulariter irregularis, saltem ut sunt dico, duco, facio, fero;
```

 vox invariabilis, ut praepositiones, coniunctiones et adverbia irreductibilia;

= particula quae vel semper, ut *propter*, vel non semper, ut *cum*, est praepositio.

in tertio modus verborum

a j	=	indicativus,	act.	pass./dep.
b k	=	subiunctivus,	act.	pass./dep.
c 1	=	imperativus,	act.	pass./dep.
d m	=	participium,	act.	pass./dep.
e n	=	gerundium,	act.	pass./dep.
0	=	gerundivus,		pass./dep.
g p	=	supinum,	act.	pass./dep.
h q	=	infinitivus,	act.	pass./dep.
_	=	modus hie no	n h	abet locum.

in quarto tempus verborum

1	= praesens;
2	= imperfectum;
3	= futurum;
4	= praeteritum;
5	= plusquam praeteritum;
6	= futurum exactum seu antefuturum;
-	= tempus hic non habet locum.

in quinto gradus participialium

scilicet illarum ex formis verbalibus quae habent casus; sunt autem participia, gerundia et gerundivi. Horum gradus oportuit separari a gradu nominum, gratia automaticae ordinationis in unum congruum paradigma. Tres autem gradus hic significantur ut in primo codice morphologico.

in sexto casus

	in sexto casas
a j b k c l d m e n f o g h	= nominativus sing. plur. = genitivus sing. plur. = dativus sing. plur. = accusativus sing. plur. = vocativus sing. plur. = ablativus sing. plur. = casus « adverbialis » = casus « plurimus » ut hoc et se; = casus hic non habet locum. **CASO LOCATIVO** in septimo genus et numerus
1 2 3 4 5 6 7 8 9	 masculinum femininum neutrum 1° pers. sing. 2° pers. sing. 3° pers. sing. 1° pers. plur. 2° pers. plur. 3° pers. plur. 3° pers. plur.
- acmnqtv h z	 in octavo codex compositionis = nulla talis compositio; = componitur cum enclitica; = terminatio est homographa cum enclitica; = componitur cum alia voce; = articulatur ad modum lemmatis. in nono codex variationis formalis
- a b c x	quas scilicet Auctor ipse intendit, gratia styli; = nulla hic; = progressivae variationes unius vocis praecedentis; = vox abnormis, vel ex mala lectione, vel ex errore preli vel ex errore Auctoris: quis scit? in decimo codex variationis graphicae probabilius scilicet tribuendae usui scribendi Auctoris vel scribae vel tipographi potius quam stylo deliberato ipsius Auctoris; = nulla in hac voce; = forma-basis variationum subsequentium; haec in
~	IT electa est non scientifice rationibus historicis, sed casu: nam in IT illa est basis quae prior tempore emerserat ex textibus;

2 3 etc. = variationes graphicae basis praecedentis.

Variationes formales, simul collectae in Tabula 24, elaborantur ut formae ab invicem diversae, non vero variationes graphicae, quae computantur ut una et eadem forma.

2.2. codices concordandi

conc1

 haec vox, attentis sua significatione et suo usu, adiudicata est illis formis « primis » quibus in Concordantia Prima assignatur contextus duarum et dimidiae linearum;

concI

= haec vox est quidem prima sed talis iudicata, ut spatii gratia ei assignaretur contextus tantum unius lineae et dimidiae. Huiusmodi sunt omnia nomina propria, classis scilicet B, et pauca quaedam nomina communia classis A. Inquisitio enim lexicographica in utrasque innititur rationibus ita diversis et persequitur obiecta ita diversa, ut quando brevior contextus non sufficiat, ne contextus quidem solum paulo longior sufficeret;

voces *concI* et *conc1* contextualizantur in Concordantia Prima quando occurrant in sermone proprio Auctoris aut in citatione ad sensum; in Concordantia vero Altera quando occurrant in citationibus ad litteram aut in ubicationibus;

conc2

= haec vox annumeratur formis « secundis », vel quia « grammaticalis » seu « functionalis », ut praepositiones, pronomina et verba servilia, vel quia frequenter pars etiam sermonis connectivi, ut sunt etiam quaedam voces philosophice graves ut dico, modus et ratio. Omnes hae voces agglutinantur voci-clavi in contextibus Concordantiae Primae, sed ipsae non sunt vox-clavis nisi in Concordantia Altera, quae eis assignat brevissimum contextum trinomialem;

conc0

= haec vox habet tam exiguum momentum in inquisitione lexicographica, ut in nulla concordantia meruerit assumi ut vox-clavis, licet in Indicibus integre et complete connumeretur.

Codex concordandi applicitus est singulis formis, exceptis **ns**, **#a**, **#e**, illis scilicet quae « natae sunt vacuae ». Quare in Tabula 2 hic codex afficit etiam illas formas quae « postea devenerunt vacuae », scilicet variantes graphicas non-bases, formas expunctas et formas **dv** nullibi inventas.

2.3. codex multiplicationis

rp

= haec vox multiplicata et *rep*etita est tot vicibus: quia graphice quidem est una, semantice vero est plures formae, assignatae diversis lemmatibus ratione vel homographiae vel compositionis;

2.4. codices homographiae multiplicatae

dv

= homographa divisa: connotat formas homographas quarum contextus fuerant divisi in suas varias significationes;

nd

= non divisa: indicat illas formas quarum occurrentiae non fuerunt singillatim examinatae sed omnes simul statim automatice huic uni lemmati attributae, futuro examine dividendae;

ns

= non separata: indicat illas formas, quibus in IT nulla adhuc occurrentia attribuitur, sed quibus futurum examen forte assignabit aliquas ex occurrentiis nunc attributis formae nd co-homographae.

2.5. codices compositionis

‡ a

= composita cum alia voce quae non sit particula enclitica: indicat unam ex binis multiplicatis formis non stabiliter compositis. Verbi gratia, forma nonanimal duplicata est, una assignata lemmati animal, altera lemmati non. Omnes occurrentiae, et consequenter omnes contextus, assignati sunt tantum illi non-animal quae est sub animal, quippe quae electa est ut forma-basis, quaeque connotatur tantum codicibus 8 et z respective in primo et octavo codice morphologico. Gemina vero forma, quae in exemplo est lemmatis non et cui nullus assignatur contextus, in Tabula recipit codicem # a.

tt e

= composita cum *e*nclitica: connotat formas suffixatas particula enclitica non ambigua. Has omnes lemma 97000 simul collectas praebet, quia omnes duplicatae sunt: Codex # *e* associatus est formis lemmatis 97000; harum geminae, sub suis respective lemmatibus, indicantur tantum octavo codice morphologico:

a = ce, c = cum, m = met, n = ne, q = que,

t = tenus, v = ve.

2.6. codex homographiae onomasticae

hn

= haec vox est homographa cum Onomastico. Hic codex applicatur unicuique voci communi quae « physice » posset etiam pertinere saltem uni ex illis 27.392 lemmatibus quae editio Patavina Forcellini 1940 adunat in suo Onomasticon, quaecumque tandem ea lemmata sint.

2.7. frequentia in S. Thoma

ST op

= idem ac supra in Tabula 1 n. 1.7.

2.8. typologia sermonis in S. Thoma

sequuntur codices et numeri exprimentes occurrentias formae in operibus S. Thomae divisas et distributas iuxta typologiam sermonis:

= in sententiis propriis ipsius Auctoris;

c

= in illis duobus vel tribus vocibus quibus, ad modum «incipit », designantur paragraphi textus Auctoris commentati;

pe 91

= vox reportata ad litteram ex scriptis aliorum;

= in sententiis quae referunt ubicationes citatorum ex aliis, ut v. g. sicut dicit Philosophus in V Metaph.;

= in citationibus ad sensum, ubicumque scilicet miscentur doctrina et lexicon Auctorum commentantis et commentati;

G V

= in sententiis quae remittunt ad alias partes operum eiusdem Auctoris (vide), ut v. g. sicut supra dictum est.

2.9. frequentia in Aliis Auctoribus

AA op

= idem ac supra in Tabula 1 n. 1.9.

2.10. typologia sermonis in Aliis Auctoribus

eadem symbola ac nuper in n. 2.8., praeterquamquod hic typi ec atque rv simul connumerantur.